

[Korsgaard.]

en permanent Forhøjelse af den paagældende Beskatning; ellers synes det mig at være underlig inkonsekvent, at alle de andre Skatteforhøjelser kun skal gælde for et Aar, medens denne ene skal gælde for et langt længere Tidsrum. Den anden Besynderlighed, der er ved denne Beskatning, er, at den Forhøjelse, som herved sker, skal overføres til Driftsparagraffen, medens det normale Beløb af denne Skat opføres paa Formueparagraffen. Dette giver mig Anledning til at fremsætte et Par Bemærkninger om Formueparagraffen.

Jeg var i høj Grad personlig medvirkende til, at Arveafgiften skulde opføres paa Formueparagraffen, og jeg var det ud fra den Betragtning, at saa mange af de Penge, som udgives paa Formueparagraffen, og som man kalder Formueanbringelse, ikke er dette i Kraft af, at de paa den Maade, de bliver anbragt, byder Sandsynlighed for at give den Forrentning, der svarer til, hvad Tingene koster. Og som en Modvægt herimod var det altsaa, jeg mente, at man havde Arveafgiften. Jeg mente, denne Linie var rigtig; men nu forstaar jeg altsaa, at der gaar Hul paa denne Betragtning, og jeg maa vel antage, at Finansministeren saa til næste Aar maaske springer helt over til det andet Standpunkt: at Arveafgiften opføres som Indkomst. Nægtes kan det jo heller ikke, at saa bliver det lettere at skaffe Balance, men omvendt kan der for mig ingen Tvivl være om, at saa bliver Formueparagraffens Opstilling i Virkeligheden urimelig. Ligesom mit Parti ikke kan tiltræde Indtægtsskatteforhøjelsen, vil vi heller ikke kunne tiltræde Arveafgiftsforhøjelsen.

Udover disse Lovforslag er der jo af indtægtsgivende Forslag Lovforslagene om Sukkerprisernes Forhøjelse, om Kaffeskattens Forhøjelse og om Afgiftsforhøjelsen paa Kaffesurrogater. Det kan ikke bestrides, at disse Skatter er af en Natur, som vi Konservative ikke er imod. Da Prisniveauet jo for saa vidt er blevet af en saadan Art, at det kun kan opretholdes ved, at man regulerer det paa en Maade, der griber ind over det hele Prisniveau, maa vi mene, at saa er en Beskatning af de Artikler og til den Højde, som her er Tale om, ikke i den Forstand afskrækkende for os. Jeg tror dog at kunne sige, at stemme for dem vil vi ikke, ud fra den Betragtning, at de tre Forligs-Partier jo har ordnet alt det andet med Hensyn til Udgifterne, og saa vilde det vel nærmest være at trænge sig paa at give nogen som

helst Tilslutning til den Form, hvorunder man vil tage Indtægten. Men dertil kan vi naturligvis altid vende tilbage.

Af andre Indtægtsskatter er der Skatten i Forbindelse med Overdragelse af Aktier, som ventes at ville give 0,4 Mill. Kr. Jeg tror, at den højtærede Minister her vil blive skuffet. Børsomsætningen er jo ikke, hvad den var i den gyldne Krigstid, hvor en saadan Skat jo som bekendt gav nogle og tyve Millioner Kroner i enkelte Aar. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den Forhøjelse af Skatten, som der her er Tale om, nærmest vil modvirke Omsætningen saa meget, at der overhovedet ikke vil tjenes noget derpaa.

Hvordan det vil gaa med Spillekortene og Totalisatorafgiften — derom kan jeg ikke have nogen Mening. Jeg formoder, at Spillekortene vil man bruge endnu længere end hidtil, og hvordan en Skat som Totalisatorafgiften kan antages at ville virke, har jeg ikke noget Kendskab til.

Altsaa — alt taget i Betragtning, er det givet, at vi fra konservativ Side i hvert Fald vil modsætte os Forhøjelsen af den direkte Beskatning i den foreslaaede Form.

De fremsatte Lovforslag omfatter jo ogsaa Muligheden for at optage Statslaan, dog ikke saaledes at der stilles positive Forslag derom, men saaledes at Finansministeren søger at skaffe sig Bemyndigelse til at kunne dette ved at faa Tilslutning fra Finansudvalgene. Vi fra vor Side har jo af og til været med til at give en saadan Bemyndigelse, men jeg maa sige, at vi til enhver Tid har været ikke saa lidt betænkelige ved, at Rigsdagen paa denne Maade delegerer sin Myndighed fra sig i et Spørgsmaal af saa stor Interesse som det, det her drejer sig om. Naar det drejer sig om et nogenlunde beskedent Beløb, og det vilde være forbundet med meget stort Besvær at kalde Rigsdagen ind, ja, saa kan jeg til Nød forstaa, at man kan vælge den Vej, der her er foreslaaet, og det er ogsaa en Kendsgerning, at man i visse Situationer har givet en saadan Bemyndigelse.

Imidlertid bedømmer jeg Situationen for den kommende Sommer saaledes, at Rigsdagen overhovedet ikke vil blive sendt hjem, men at vi vil faa kortere eller længere Ferier, efter Omstændighederne, og naar det ikke bliver forbundet med større formelle Besværligheder at faa Rigsdagen ind, og at det kun vil være ensbetydende med, at Ferien bliver afbrudt en Dags Tid eller to, ja, saa vil jeg absolut mene,